

kapitálu vůči čistě vnitrostátnímu pohybu kapitálu a tím osoby usazené na vnitrostátním území odrazují od přeshraničního pohybu kapitálu.

V důsledku dotčené právní úpravy je údajně likviditní situace investorů majících daňovou povinnost v případě zahraniční nemovitosti méně příznivá než v případě vnitrostátní nemovitosti. To má podle žalobkyně za následek, že se investice do nemovitostí nacházejících se v zahraničí ve srovnání s investicemi do vnitrostátních nemovitostí staly méně atraktivními a investoři mohou být odrazováni od toho, aby stavěli nebo nabývali budovu v jiném členském státě. Zlepšení likviditní situace v případě investice do vnitrostátních nemovitostí údajně podle judikatury představuje daňovou výhodu, která musí být zohledněna, pokud se jedná o srovnání mezi daným přístupem k čistě vnitrostátním a přeshraničním skutkovým okolnostem.

Účinek vytýkané diskriminační právní úpravy je sice omezen na budovy, pro něž byla žádost o stavební povolení podána resp. kupní smlouva uzavřena přede dnem 1. ledna 2006, avšak omezení volného pohybu kapitálu tím údajně není odstraněno, jelikož degresivní odpis za opotřebení představuje trvalé skutkové okolnosti.

Podle názoru spolkové vlády je výše uvedené omezení odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu; účelem dotčeného ustanovení je podle ní podpořit výstavbu nájemních bytů v Německu.

K tomu je třeba podotknout, že podle ustálené judikatury podpora vnitrostátního hospodářství nepředstavuje cíl, který by mohl odůvodnit omezení základních svobod. I kdyby byl cíl podpořit výstavbu nájemních bytů uznán za neehospodářský cíl, nebylo by přísné omezení degresivního odpisu budovy nacházející se ve vnitrozemí ani nezbytné ani přiměřené. Podpora výstavby nájemního bydlení v Německu by nebyla negativně ovlivněna postižena, kdyby byl degresivní odpis poskytnut i v případě nemovitostí v jiných členských státech.

Spolková vláda tak údajně nepředložila žádné důvody, které by mohly odůvodnit zjištěný zásah do volného pohybu kapitálu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 7. července 2009 — Alketa Xhymshiti v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Věc C-247/09)

(2009/C 233/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Alketa Xhymshiti

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Předběžné otázky

- 1) Použije se v případech, ve kterých má státní příslušník třetího státu legální bydliště v členském státě Evropské unie a pracuje na území Švýcarské konfederace, na tohoto státního příslušníka a jeho manželku, která je státním příslušníkem třetího státu, v členském státě bydliště nařízení č. 859/2003/ES ⁽¹⁾ s tím důsledkem, že členský stát bydliště musí na tohoto pracovníka a jeho manželku použít nařízení č. 1408/71/ES ⁽²⁾ a č. 574/72/EHS ⁽³⁾?
- 2) Bude-li otázka č. 1 zodpovězena záporně: Je třeba za podmínek uvedených v otázce č. 1 vykládat články 2, 13, 76 nařízení č. 1408/71/ES a čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72/EHS tak, že lze matce, která je státním příslušníkem třetího státu, odeprít v členském státě bydliště přiznání rodinných dávek z důvodu její státní příslušnosti třetího státu, ačkoli je dotčené dítě občanem Unie?

⁽¹⁾ Nařízení rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti; Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 317.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství; Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství; Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83.

Žaloba podaná dne 7. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Kyperská republika

(Věc C-251/09)

(2009/C 233/09)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Zadra a I. Chatzigiannis)

Žalovaná: Kyperská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Kyperská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2 a 31 odst. 1 směrnice 93/38/EHS ⁽¹⁾ a z čl. 1 odst. 1 směrnice 92/13/EHS ⁽²⁾;